"עבודה בעיניים"

עברו מאז כמעט עשר שנים, אבל אף אחד מהם לא יכל לשכוח את אותו יום.

הייתה זו ישיבה סוערת במיוחד, מסביב לשולחן הארוך ישבו צוות ההנהלה הבכיר ובראש השולחן **הוא** ישב, כן, **הוא** בכבודו ובעצמו למרות עיסוקיו הרבים והמרוץ המטורף שלא הותיר לו רגע פנאי, עזב הכל כדי להשתתף בישיבה הבהולה. האווירה בחדר הייתה מתוחה וכולם חכו למוצא פיו...

הוא כחכח בגרונו קמעא ופתח את דבריו "כל היושבים כאן מודעים לסדר היום הצפוף שבו אני מתנהל, ובכל זאת התכנסנו כאן לישיבת חרום בעקבות המצב החמור" עיניו החודרות שוטטו על פני הנוכחים, היה זה מפחיד להפגש במבטו "לא סוד הוא שלאחרונה אנו נוחלים הפסדים בכל החזיתות, בני התורה השוקדים ללא הרף על תלמודם בלי להעיף מבט לכיווננו מתרבים ללא פרופורציה ואם זה לא מספיק..." עיניו ירו אש והוא סינן את המילים כשריר של כעס נוטף משפתיו "בעלי התשובה המתרבים בכל פינה אלו הנוטשים הכל והופכים אותנו ללא רלוונטיים מכריעים את הכף ואנו ממשיכים לסגת" הוא דפק על השולחן בעוצמה שהזכירה לכולם מיהו העומד מולם "זהו הקרב האחרון ואנו חייבים לנצח בו, לצורך כך פיתחנו את נשק יום הדין, זהו הנשק שיעמיד בצל את מלחמת הרדיו ומאבקי הטלויזיה זהו הנשק שיפיל אותם בלי אפשרות לקום" הנוכחים מסביב לשולחן הביטו בו בהערצה עת שהזכיר את המאבקים הגדולים. הם זכרו היטב את הקרבות שבהם לחמו בכל עוז אך **הוא** לא העיף מבט לכיוונם והמשיך בלהט "למרות החללים הרבים שהפילו אלו עדין לא הצלחנו לפגוע במוקד הכוח בגרעין הקשה של האויב. לאחר ניסיון של שנים וחשיבה מעמיקה הנה הוא לפניכם, אבל אני מעביר את ראשות הדיבור לאינטר ראש מטה תקשורת בכוחותינו המיוחדים".

אינטר נעמד על רגליו והחל לתת הסבר על המכשיר החדש, הוא המחיש את הפונקציות הרבות ואת האפשרויות הבלתי נגמרות של המכשיר המתקדם "הייחוד שלו" הוסיף אינטר שנהנה מהקידום הפתאומי "שהוא הופך הכל לזמין, למהיר ואינו מותיר לבעליו אפילו את מספר השניות למחשבה שאולי... הכל בכף היד ומיד" הוא סיים את דבריו והתיישב במקומו. ובראש השולחן **הוא** ישב וחיכך את ידיו בהנאה.

"טוב אני רוצה לסכם את הישיבה" **הוא** אמר וקם ממקומו "בימים הקרובים יצא לשוק המכשיר הראשון-הנשק האחרון, אפילו על המחיר הסתדרנו ובכמה עשרות שקלים תהיה להם האפשרות לגלוש, אוהו לגלוש, בלי סוף, בלי יכולת לצאת, בלי אפשרות חילוץ, בלי פתח מילוט", הוא חייך את חיוכו השטני והסובבים הבינו למה, הם היו מאושרים לא פחות ממנו, מעתה הם יצטרכו לעבוד פחות קשה יש מי שיעשה את העבודה במקומם.

הם חשבו שהעיקר מאחוריהם אבל אז הוא הטיל את הפצצה האמיתית "אינטר בוא לכאן" הוא ציוה בקולו המתכתי, אינטר התקרב בצעדים מהוססים "תקשיב לי טוב, אני רוצה שבמכשיר הזה תכניס כמה שיותר תורה סידור, חומש, משניות, גמרא והלכה, חוק לישראל, תהילים, מוסר וחסידות, אתה יודע, כל מה שהם אוהבים" הנוכחים הביטו זה בזה ולא הבינו, מה קרא לו דווקא עכשיו? הם היו בטוחים שהוא השתגע "אולי גם אליו הגיע רוח החיזוק"? התלחש אחד בפנים חוששות.

הוא ראה שהם נדהמים והמשיך "גם שיעורים, שיחות ודרשות אני רוצה שם, שמעת אינטר?" הוא נהם ואחז בצווארונו של אינטר שהנהן בעל כורחו.

הוא קם ממקומו ויצא, יושבי השולחן היו המומים "איך קרה שדווקא **הוא** שלא מוותר על אף הזדמנות לקרר להכשיל להרוס ולהפיל עשה דבר כזה ? איך ???

עברו מספר חודשים ואז הם הבינו הכל. הם הבינו שלולי הרעיון הגאוני שלו הם היו נכשלים במערכה עוד לפני שהתחילה, אף בר דעת לא היה מעז להחזיק בפומבי מכשיר שכל כולו סיאוב וזוהמה, רק בזכות אוצר הספרים שהצליחו לדחוס אל המכשיר החדש ומסך הרוחניות שמאחוריו מסתתר הדבר האמיתי הם הצליחו, הצליחו בגדול.

*

הוא היצר הרע, **הוא** השטן, **הוא** מלאך המוות.

אבל **הוא** גם לפעמים יכול להתחפש ליצר הטוב כשזה משתלם לו.

הפיתיון בדמות ליטרת הרוחניות הוא ההברקה הטובה ביותר שלו והגושפנקא המכשירה את השרץ היא עטיפת החיזוק ועבודת ה'. אין כאן טוב ורע המשמשים בערבוביה על מסך המלכודת, אלא השער אל תמצית הרוע הוא מסוה של תורה ועבודה. עבודה בעיניים.

והעיניים???

"אפשר שאלה קטנה?"

חבל על הזמן ?

ש. השבוע יצאתי אל סניף הבנק כדי להפקיד צ'יק, עיכובים שונים גרמו ל'מסע' להתארך למעל שעה וכשחזרתי אל הכולל טען לי אחד האברכים שהוא עושה זאת "תוך שתי דקות" דרך הסמארטפון שברשותו, האם באמת לא חבל על הזמן ?

ת. ראשית כל צריך להבהיר שאיננו "קבלני שעות לימוד" ובודאי שלא יעלה על הדעת להרויח עוד כמה שעות של לימוד תורה, תוך כדי רמיסת גדוליה של אותה תורה. ומכיון שאין מי שיודע את ערכו של הלימוד יותר ממי שכל חייהם ישבו ולמדו והם אלו שהחליטו לאסור מכשירים אלו לחלוטין למרות ה'ביטול תורה' שנגרם אין כאן מקום ליסורי מצפון ולחישובים של רווח והפסד. מעבר לזה גם אם אותם 'מתמידים' לא יודו בכך ברור הדבר שבדרך אל ה"שתי דקות" ביקור בבנק הוירטואלי וממנו מתבזבזות שעות ארוכות של שוטטות חסרת מעש בין אתרי קניות וחדשות במקרה הגרוע ובמקרה היותר גרוע...